

יוצא והם נכנסים, ועומדים לפני האבות, ושומחים בהם ובכמה בני קדושים שסביבם ושומחים כלם.

בשנכנסם הקדוש ברוך הוא בחצות הלילה, כלם עומדים מתקנים פראוי, וכל ההשתדלות שהשתדלו כל אותו היום בחדושי תורה, תאות הקדוש ברוך הוא באותם צדיקים שחדשו בה דברים, ומשתעשע בהם ובאותם הדברים.

אחר כך כלם מתקנים זכר ונקבה, ואחר שהקדוש ברוך הוא הריח והשתעשע בהם בכל אותם דברים סודות חכמתם, מתגלה עליהם, והם רואים באותו נעם ה', אז כלם שמחים בחדוה רבה עד שמתפשט זיום ואורם, ומאותו המשך זיו ואור של חדוה שלהם עושים פרות ותולדות לעולם הנה, ואותו פרי ותולדה נכנס תחת כנפי השכינה עד זמן שצריך.

וכך משתעשע בכל צדיק וצדיק, (ואמר) ואמרים: אשרי המלך שבנים הללו נבררו לחלקו וגורלו!

קודם מתעורר מאמצע הרקיע וקורא בקול חזק ואומר: זכר ה' לבני אדם את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בה. ואז רעש השמחה שלו והקרקור שלו ומכל הצדיקים ששם נשמעים בשלש מאות ותשעים רקיעים, משום שאין חדוה ושעשוע לקדוש-ברוך-הוא אלא בשעה שעומדים בהם (שעומד יחד עם) הצדיקים ששם, ומשום זה נשבע ואמר: אם אשפחך ירושלים תשכח ימיני תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרכי אם לא

באורייתא. לבתר נפקי כולהו וקמאן פד אתי אליהו לגבי אבהן. איהו נפיק ואינהו עאלין וקיימן קמי אבהן וחדו בהו בכמה בנין קדישין דבסתרנייהו וחדאן פוילהו.

כד עייל קדשא ברוך הוא בפלגות ליליא כולהו קיימי מתקנן פדקא יאות. וכל אשתדלותא דאשתדלי כל ההוא יומא בחדושי דאורייתא, קדשא ברוך הוא, תיאובתיה באינון צדיקיא דחדישו בה מילין ואשתעשע בהו ובאינון מילין.

לבתר פוילהו מתתקנן דכר ונוקבא. וקודשא ברוך הוא בתר דארת ואשתעשע בהו בכל אינון מילין רזין דחכמתא דילהון, אתגלי עלייהו ואינון חמאן בההוא נועם יי. פדין פלהו חדאן בחדוה סגי, עד דמתפשטי זיוא ונהורא דילהון. ומההוא משיכו זיוא ונהורא דחדוה דילהון, עבדין פירין ואיבין לעלמא דא. וההוא פרי ואיבא עאל תחות גדפוי דשכינתא, עד זמנא דאיצטרין.

ובן משתעשע בכל צדיק וצדיק (ואמר) ואמרין, זפאה איהו מלכא דבנין אלין אתברירו לחולקיה ועדביה.

קרא אתער מאמצעיתא דרקיעא וקרא בקל תקיף ואמר, (תהלים קל"ז) זכור יי לבני אדם את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בה. פדין ערטירו דיליה וקרקורא דיליה ומכל צדיקיא דתמן אשתמע בתלת מאה ותשעין רקיעין. בגין דלא אית חדוה ושעשועא לקודשא ברוך הוא, אלא בשעתא דקיימי בהו (דקאים בחדו) צדיקיא דתמן. ובגין דא אומי ואמר, (תהלים קל"ז) אם אשפחך ירושלים תשפח ימיני תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש

שמחתני. בכל אתר דאית